

Jeg havde i mandags gode og informative møder med Foreningen af Duft- og Kemikalieoverfølsomme og Rentolinforeningen. Herefter står det mig klart, at det er vigtigt at inddrage disse i en fremadrettet indsats.

Vi vil nu iværksætte en generel informationskampagne om MCS rettet mod hele befolkningen, både fordi det kan være medvirkende til at mindske antallet af nye MCS-tilfælde, og fordi vi alle sammen kan være med til at forbedre tilværelsen for de personer, der allerede er ramt af MCS, blot ved at ændre vores adfærd en smule. Det kan f.eks. være ved at undgå at bruge uønskelige duftstoffer.

For at få skabt mere viden om MCS vil jeg derudover undersøge mulighederne for at oprette et MCS-center. Jeg synes, det ser lovende ud på nuværende tidspunkt, men vi er stadig væk i gang med undersøgelserne. Målet med sådan et videnscenter er at få skabt et bedre grundlag for konkrete initiativer, som kan forebygge MCS-skader fra kemikalier fremover. Jeg vil i første omgang samle relevante fagfolk og repræsentanter fra de to foreninger i en arbejdsgruppe, som så skal rådgive mig om, hvilke præcise opgaver et sådant center skal have.

Information i leverandørkæden er meget central. I Rentolinsagen var problemet jo netop, at produktet blev markedsført til andre anvendelser end tiltænkt af producenten. Derfor er det også et element, som Danmark lægger vægt på at få ind i EU's nye kemikaliereregulering REACH.

Kommissionen har foreslået en pligt til, at underleverandører m.v. – dem, man kalder downstream users, altså downstreambrugerne – informerer leverandøren, hvis deres anvendelse af et produkt afviger fra leverandørens. Hvis anvendelsen ikke er vurderet, skal downstreambrugeren selv vurdere sikkerheden. Regeringen vil i de igangværende forhandlinger om REACH arbejde for at sikre, at håndhævelse af disse forpligtelser bliver mulig i REACH.

Kl. 11.35

Men det slutter ikke her, for hvordan undgår vi, at mindre samvittighedsfulde kretser markedsfører kemikalier uden tanke på sundhed og miljø? Det er en vanskelig problemstilling, og jeg vil tage en drøftelse med Dansk Industri om, hvad de har forestillet sig der kan gøres over for producenter, der ikke lever op til deres ansvar.

Vi må også sikre os, at informationen mellem de statsinstitutioner, der samarbejder om miljø- og sundhedsstrategien, er optimal. Vi skal være

helt sikre på, at relevant viden af sundhedsmæssig eller miljømæssig betydning bliver videregivet til de ansvarlige myndigheder. Jeg håber nu, at vi har gjort, hvad der er muligt for at forebygge andre lignende sager.

Så til de erstatningsmæssige aspekter, som også er det, beslutningsforslaget handler om:

Ligesom den tidligere regering har vurderet det, er det regeringens opfattelse, at myndighederne har opfyldt sine forpligtelser i denne sag. Staten har derfor ikke pådraget sig et erstatningsansvar. Men for at der ikke skal herske nogen tvivl om det spørgsmål, vil regeringen bede kammeradvokaten om at se på sagen og undersøge, om vi har pådraget os et erstatningsansvar.

Som det formentlig er forslagsstillerne bekendt, er en række retssager om udbetaling af erstatning for skader som følge af brugen af Rentolin stillet i bero, indtil en principiel sag ved EF-Domstolen er afgjort. Det samme gælder for en række forsikringssager, hvor udbetaling fra en mellemhandlers produktansvarsforsikring afventer EF-Domstolens afgørelse. For de sager, der er stillet i bero, er der altså tale om et midlertidigt problem, som vil blive afklaret, når EF-Domstolens afgørelse foreligger.

Regeringen kan altså ikke gå ind i den sag og påtage sig et producentansvar, som den slet ikke har. Regeringen har i høj grad forståelse for de skadelidtes situation, og vi må håbe på en afklaring ved domstolene hurtigst muligt.

Som det fremgår, ser regeringen på sagen med stor alvor, og jeg vil iværksætte en række initiativer, som kan være med til at forhindre lignende skader fra kemikalier fremover.

Som jeg tidligere har tilkendegivet, vil jeg for at udelukke enhver tvivl om statens erstatningsansvar nu bede kammeradvokaten om at undersøge spørgsmålet.

På baggrund af en samlet vurdering må jeg sige, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ministeren, og beder ham om at blive stående. Der er foreløbig tre, der har bedt om korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ministeren sagde jo undervejs, at staten ikke kan/vil påtage sig producentansvaret. Det er sådan set heller ikke det, vi lægger op til med det her beslutningsforslag. Det, vi lægger op til, er, at de her mennesker, som nu har været jaget